

گزارشی از
شب های محرمی مسجدالمنتظر (عج)
که کارهای کلیدی اش با نوجوانان و کودکان است

من بچه مسجدی ام

آزیتا حسین زاده عطار مراسم روضه خوانی و سینه زنی حسینی در محرم های مسجدالمنتظر (عج) محله استاد یوسفی جور دیگری برگزار می شود. اینجامعتمدان محله و پیر غلام هاگود خدمت حسینی را به نوجوانان و کودکان سپرده اند. خودشان هم به عنوان مرید در کنار آن ها حضور دارند. برگزارکنندگان اصلی این مراسم اما کودکان و نوجوانانی هستند که سه سالی می شود مراسم محرمی مسجد را به بهترین نحو برگزار می کنند. جمع آوری هزینه های محرم از اهالی محله و کاسب ها، برپا کردن خیمه ایستگاه صلواتی و چای و شربت دادن دست دوستداران اهل بیت (ع)، تدارک دکور محل برگزاری مراسم در شبستان مسجد، انجام امور پخت غذا و گرداندن آشپزخانه و خادم همیشگی مسجدالمنتظر (عج) بودن، همه و همه اینجابر عهده های دهه هشتادی و نودی است. اینجایک مسجد است که نوجوانانش زیر چتر اعتماد پیر غلام ها رشد می کنند و درس زندگی یاد می گیرند و بچه مسجدی های قدیمی اش، شده اند بال و پر بچه های دهه ۸۰ و ۹۰. حجت الاسلام والمسلمین مجتبی آریانی، پیش نماز مسجد، تعبیر زیبایی دارد: «این ایام یک سرش خدمت به محبان حسین (ع) و صاحبش است و یک سر دیگرش، ارائه یک مدل تربیتی برای کودکان و نوجوانان. ما برای انقلاب کادر تربیت می کنیم. خیلی از بچه های قدیم این مسجد، در جامعه سمت های عالی دارند.»

● ○ ایستگاه صلواتی در دست نوجوانان

و عکس و فیلم تهیه می کند. امیرحسین عطاری شست و شو و هادی عارف، چیدن لیوان ها را بر عهده دارند. امیرحسین محبی چای می ریزد و عرفان هروی هم صوت را روبه راه می کند. بچه های دیگر هم هر کدام وظیفه تعریف شده ای دارند که همان را به بهترین نحو انجام می دهند. نماز مغرب و عشاء تمام می شود و جمعیتی شاید هزار نفری از شبستان مسجد کم می آیند سمت ایستگاه صلواتی تا گلویی تازه کنند و برای مراسم عزاداری بازگردند.

می برد تا به گوشم برسد و می گوید: امسال قرار بود ایستگاه را بیست و چهار ساعت برپا کنیم و صبح شربت بدهیم و شب چای، اما بودجه مان هنوز کم است و فعلا قرار است از عصر تا ساعت ۲ شب فعال باشیم. شش دانگ حواش به بچه هاست و مثل پروانه در ایستگاه می چرخد که ببیند همه چیز سر جای خودش باشد، البته هر کدام از بچه ها کارشان را خوب بلدند و برای انجام کارها خود جوش عمل می کنند. علی معدنی مسئول رسانه است

جلو در مسجد، غوغایی برپاست. هنوز شب اول است و فوج جمعیت از محله های دور و نزدیک شهر، روانه مسجدالمنتظر (عج) شده اند که آوازه اش به عنوان مسجد نوجوان محور در قاسم آباد پیچیده است. یاسین ایزدی، نوجوان چهارده ساله، مسئول نیروهای نوجوان ایستگاه صلواتی است. بین ازدحام جمعیت و صدای روضه و مردمی که آمده اند تا چای متبرک مجلس حسینی را بنوشند، از آن سوی سکوی ایستگاه صلواتی، تن صدایش را کمی بالا

● ○ شعرخوانی بچه ها در حسینیّه

نه با قدم، فقط بادل، سلام بدیم به مولا... سرم را می چرخانم. چند مادر و پدر هم در انتهای حسینیّه کودک نشسته و فرزندان کوچک ترشان را روی پایشان نشاندند. ترجیح می دهند که در مراسم عزاداری، همراه کودکانشان شرکت کنند. همین طور که مجری روضه می خواند، دست های کوچک دختران و پسران را می بینم که با نوا «حسین (ع) حسین (ع)» مجری بالامی رود و روی سینه شان فرو می آید. یاد حرف های روحانی جوان مسجدی افتم که می گفت: «در حسینیّه کودک هم خادم المهدی ها مستقرند. محمد عرفان ملوندی که یک کلاس هفتمی است، مسئول خادمان حسینیّه کودک محرم امسال است و خادمان دیگر هم زیر نظر او کار می کنند.»

مشکی بر سر دارند. آن ها با دقت به صحبت های عموناب و دستپارش، مجری برنامه که داستانی از قهرمانان عاشورا به زبان کودکان و بانمایش بازگویی می کند، گوش می دهند. زهر در حالی که مشخص است حواش پرت مجری و حرف هایش است، روی صحبتش با من است: «من سال گذشته هم برای عزاداری به این حسینیّه آمدم. بخشی که خیلی دوست دارم، همین شعری است که از ما می خواهند حفظش کنیم و در آخرین روز هر که آن را حفظ باشد، جایزه می گیرد.» حسنا دانه حرف های زهر را با ذوق عجیبی می گیرد و می گوید: خاله! من کمی از شعر را حفظم؛ بخوانم؟ وقتی تأیید می کنم، شروع می کند: «آی بچه ها، بیاید بریم کربلا،

برنامه های این مسجد در محرم ها به شکلی خاص و متفاوت است. یک ایستگاه صلواتی و یک حسینیّه کودک و یک مهد کودک هم تعبیه شده است تا بزرگ ترها بتوانند با طیب خاطر در مراسم شرکت کنند. مراسم حسینیّه کودک در بوستان هم جوار مسجد، خاص کودکان و نوجوانان دختر و پسر هفت تا چهارده ساله است و در فضایی که باینر و سازه محصور شده است، برگزار می شود. هم خادم المهدی های نوجوان و هم چند خانم بزرگ تر که از کادر محرم هستند، هوای کوچک ترها را دارند. حسنا سادات بدرد سنگانی هفت ساله و فاطمه زهرا فرهمند نه ساله، مثل همه دختران کوچک این حسینیّه، چادرهایی